

gøres eller ikke, det er et Spørgsmaal for sig selv, der ikke staar i nogen nødvendig Forbindelse med Retsreformen. Den første Udvej er Udvalget ikke gaaet, og jeg mener heller ikke, den vilde være heldig, thi Spørgsmaalet om Afskaffelse af Bøder til Politikassen er paa ingen Maade saa stort, at det vilde berettigede til en Forhaling af Retsreformen. Den anden Udvej er Udvalget heller ikke gaaet, skønt det forekommer mig, at det havde været den naturlige, ogsaa af en helt anden Grund, nemlig fordi det vilde være rigtigt at tage dette Spørgsmaal op til Overvejelse og Afgørelse aldeles uafhængigt af Retsreformen. Er man paa det rene med, at Bøderne ikke bør tilfalde Politikasserne, men Statskassen, hvorfor i Alverden skal denne Ordning saa først træde i Kraft fra den Tid, Retsreformen træder i Kraft, hvilket i bedste Fald vil blive en Del Aar ud i Fremtiden? Hvorfor skal den ikke træde i Kraft, jeg vil ikke sige i Morgen, for der vil jo kræves en Lov dertil, men hvorfor skulde den ikke træde i Kraft til Foraaet? Det naturlige vilde være at løse dette Spørgsmaal helt ud fra Forbindelsen med Retsreformen, som det i og for sig ikke har nogen virkelig Forbindelse med. Politikasser vil man have baade under den nuværende Retspleje og under den fremtidige, men Spørgsmaalet om, hvorledes de skulde faa deres Indtægter, er noget, der ikke behøver at staa i Forbindelse hverken med det ene eller det andet Retsplejesystem. For at afgøre denne Sag, behøve vi ikke at vente paa Retsreformens Ikrafttræden. For at træffe en Ordning, behøve vi kun at vente paa statistiske Oplysninger om hver enkelt Politikasses Indtægter. Jeg mener derfor, det vil være rigtigt at lade hele dette Spørgsmaal gaa ud, at lade det afgøre uafhængigt af Retsreformen, og jeg skal paa Forhaand erklære, hvilket ogsaa fremgaar af mine Udtalelser, at Sagen skal have min fulde Sympati og bedste Medvirken.

I Stedet for at gaa denne Vej, henviser Udvalget Politikasserne til Finansloven. Dette Udvalgsforslag er en Afløser af to eller maaske tre Forfædre, som vilde ordne Sagen paa en noget anden Maade, ordne den først ved at give Politikasserne en Kapital, der svarede til det 15-dobbelte af de sidste 5 Aars Gennemsnitsindtægt, hvilket senere, da jeg gjorde opmærksom paa, at det ikke var Politikassernes Opgave at samle en Formue, men derimod at have løbende Indtægter og bruge dem, blev forandret til, at de af Statskassen skulde have et

aarligt Beløb, der svarede til Renten af det 15-dobbelte af de sidste 5 Aars Gennemsnitsindtægt, medens Statskassen til Gengæld skulde have de Bøder, der falde af Domme. Over for det gjorde jeg opmærksom paa, at det ikke vilde være rigtigt, da man ikke endnu vidste, hvilke Politikasser der trængte. Det vidstes, at der er nogle Politikasser, der have for store Indtægter og bør beklippes, men det vidstes paa den anden Side, at der er andre, der have for smaa Indtægter. Naar man nu satte et vilkaarligt Tal, et vist Procenttal af de gennemsnitlige Indtægter i de sidste 5 Aar, vilde man dog maaske komme til, at nogle fik mere, end de behøvede, medens andre, der i Forvejen have for lidt, vilde faa endnu meget mere for lidt. Nu har man henvist Spørgsmaalet til Afgørelse paa Finansloven. Jeg synes dog, det vil være at bebyrde Finansloven betydeligt, naar der skal træffes Afgørelse om, hvad hver enkelt Politikasse skal have. Vil man vise Spørgsmaalet fra sig, vilde det være mere naturligt, om man — og det er den Vej, jeg nærmest tænker, man skulde gaa, naar man en Gang har faaet de fornødne Oplysninger — lod dette Spørgsmaal afgøre for de enkelte Politikasser gruppevis ved lignende stadig til Revision tilbagevendende Love som dem, vi kende for Embedsmændenes Kontorhold. Det vil være naturligt, at man enten sætter Afgørelsen af Politikassernes Størrelse umiddelbart i Forbindelse med Kontorholdslove — skønt jeg gerne vil fremhæve, som den ærede Ordfører sagde, at Politimestrene ikke have Lov til i deres personlige Interesse at bruge noget af Politikasserne og heller ikke gøre det — eller tager det som en Lovgivningssag for sig, saa at Landet ligesom ved Kontorholdslovene bliver delt i visse Grupper af Politikasser, og saaledes, at det altsammen bliver revideret hvert femte Aar med en aarlig tilbagevendende Lov om denne Sag. Jeg synes, som sagt, at det er den rette Vej at gaa, at man ikke afgør dette Spørgsmaal, før man samtidig kan give det dets definitive Ordning, hvilket man som sagt endnu ikke kan, fordi man mangler de fornødne Oplysninger. Jeg vil derfor henstille, at man ved Afstemningen over dette Afsnit lader dette Spørgsmaal om Politikasserne gaa ud, men at man tager det op snarest muligt som en selvstændig Sag, man løser uden Hensyn til, om eller hvornaar Retsreformen træder i Kraft.